Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26366
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Sig pollicet sum me daturum causa. qua inductus
ulixes ad maleficium accessisse. et suis inimiciciarum
accerrima ratione. et piculi metu incessisse monstra
ui. non dubium quin confiteat causa maleficii fu
isse. Ergo absolutissima est argumentatio. ea q ex. v.
partib; constat. si ita n semp necesse. utu. Tum com
plexione sup sedendum e. si res breuior e. ut facile
memoria cphendat. Tum exornatio pmittenda e.
si parum locuples ad amplificandum. et exornandu
res ee. unde. Sin et breuis erit argumentio. et res
tenuis. aut humil. tu exornatione. et complexione
sup sedendum e. In omi argumentatione de duab;
partib; extremis h qua exposiu ratio habenda.
Ergo amplissima e. argumentatio qnq; ptita. Bre
uissima e. triptita. Mediocris sublata. aut exorna
tione. aut cplexione qdriptita. De viciis arg.
Duo st gna uitiosarum argumentationum. Vnum q
ab adusario rephendi pot. idq; ptinet ad cau
sam. Alterum q tam et si nugatorium e. n tm indi
get rephensionis q sint q sim rephensione confu
tari conueniat. q tacite contepni atq; uitari sine
reprehensione. nisi exemplum subiecero dilucide in
telligere non poteris. Hec cognicio uitiosarum ar
gumentationum. duplice utilitate afferet. Nam
et uitare in argumentatione uitium admonebit.
et ab alius n uitatum comode reprehendere docebit.
Qm g ostendimus pfectam et plenam argumenta
tionem ex. v. partib; constare. in una qq; parte
argumentationis q uitia uitanda sint conside
remus. Vt et nos ipsi ab his uitiis recedere. ac ad
uersatioz argumentationes hac pceptione in om
nib; partib; temptare. et ab aliq parte labefa
ctare possimus. De expositu uiciosa;